

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, ¿parla vosté de menyspreu? Tenen vostés quinze sentències per vulnerar drets constitucionals: cinc de la Mesa de Les Corts i deu que acumula el senyor govern. ¿Quin menyspreu? Vostés agafen el Reglament de Les Corts i fan bandera d'ell i la Constitució la tiren per terra, eixa que tant defensen, i el Codi penal també, ¿el tiren per terra!

Encara no ha explicat vosté qui li va dir que donara diners al presoner Tauroni, ¿no ho ha explicat!, qui li va dir que al seu amic Tauroni, també el seu amic Tauroni, li donara diners dels fons de cooperació perquè els robara quan era alcalde vosté de Castelló. ¿Com anem a fiar-nos d'un president que sent alcalde la ciutat de Castelló va donar diners a una trama corrupta? ¿Com anem a fiar-nos?

I, efectivament, ¿sap el que passaria?, que nosaltres als xiquets no els deixariem amb eixe professor, si el professor és Cotino.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Gràcies, senyor president.

Bé, no sé quina és la pregunta (*veus*), aleshores no sé que dir, però sí diré una vegada més, una vegada més, una üestió. (*Algú fa: «Xxt!»*)

Respecte de Tauroni més els altres processats en este procediment, La Generalitat ha dit el que havia de dir a través de l'advocacia de La Generalitat, demanant penes privatives de llibertat. ¿O és que ja no s'enrecorden vostés?

Mire, vosté parlava de sentències, parlava de deu sentències del govern, jo vaig a donar-li les dades del govern. Este govern, des de juny del 2011 fins a juny del 2014 ha contestat 37.603 preguntes escrites (*veus*), (*algú fa: «Xxt.»*); 12.344 sol·licituds de documentació; 1.395 preguntes orals; 590 compareixences; 112 interpel·lacions; 115 preguntes al president. Això és el que s'ha fet. Deu sentències perquè hem discrepat, ¡vall!, ¿i què són deu sentències enfront a tot això?

Podran queixar-se de moltes coses però de l'actitud de col·laboració i de transparència d'este govern... (*El president desconnecta el micròfon del senyor conseller*) (*Veus i aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Pregunta del síndic adjunt del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

Senyor Ciscar, no s'apunte la medalleta del nombre de preguntes i de sol·licituds de documentació, perquè les fem nosaltres. (*Remors*) Les fem nosaltres. I vostés no les responen la major part de les vegades. (*Aplaudiments*)

Senyor Fabra, ¿quin és el seu criteri en la gestió dels fons públics? I em referisc tant al criteri polític, com al criteri personal, és a dir, a les decisions del Consell i a la seua pròpia conducta personal.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señor Blanco, mi criterio sobre la gestión de fondos públicos en la administración es muy sencillo: atender las necesidades diarias que tienen los valencianos con eficacia y con eficiencia. Pero eso, lógicamente, es lo que atendemos en el Consell y a nivel personal cada uno de nosotros.

Pero le recuerdo que los fondos públicos son más de los que está gestionando la administración autonómica. También estos son recursos públicos, todo lo que recibimos cada uno de nosotros.

Y a mí me sorprende que usted –y no tengo nada contra usted– siga ejerciendo de síndico en estos momentos en su partido, entre otras cosas, porque he visto como su síndica, que está operada del pie, sí que ha podido asistir a lo que son manifestaciones en la vía pública o yendo a participar en los actos de campaña y, sin embargo, hace un mes que no ha venido por aquí.

También quiero que se nos explique por qué se maltrata (*aplaudiments*) y se tiene un criterio distinto en lo que es la gestión de los recursos públicos, que también la señora Sanz está cobrando de todos los ciudadanos de la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.

Senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

¡Qué ruindad!

Mire, señor Fabra, se lo voy a explicar. Y además en castellano para que lo entienda.

La síndica del grupo de Esquerra Unida no está aquí, porque en estos momentos está sometándose a una rehabilitación sanitaria en un hospital público.

Ustedes, lo que necesitan es una rehabilitación política, una larga rehabilitación política, que los valencianos les darán el año que viene.

I, ara, parlem de la gestió de fons públics. Eficàcia i eficiència, 220 milions d'euros gastats en sis mesos sense televisió pública.

Parlem d'altres criteris. Legalitat, per exemple. Senyor Fabra, vosté està sent investigat per la Fiscalia Anticorrupció per la compra de Valmor, pel gran escàndol de corrupció del seu govern.

Compren una empresa per 99 cèntims i assumixen tots els seus deutes eximint de totes les seues responsabilitats els seus amics, els empresaris amics i familiars del Partit Popular, Aspar, Roig, Cotino.

¿On està el criteri de legalitat? ¿I el criteri d'interés general, si vostés han decidit gastar més de cinquanta milions d'euros per a beneficiar els seus amics? ¿El criteri de transparència? ¿El criteri d'austeritat?

Ja li ho hem dit, 15 sentències per denegar documentació, una interlocutòria d'execució de sentència perquè vostés estan recorrent, i per tant incorrent en més despesa, per tal de dilatar el moment de l'entrega de la documentació. Unes enquestes pagades amb diners públics per a ús privatiu del Partit Popular. Més d'un milió i mig d'euros en deu anys, ¿eh? No és poca cosa. Les hem demanades, una i altra vegada.

I, finalment, el senyor Ciscar ens va respondre, per exemple, el 7 de maig de 2014, que «la publicació de la informació per la qual s'interessa es farà al portal de transparència de La Generalitat, GVA Oberta». ¿On està? ¿On està la publicació de les enquestes, si únicament han penjat la que ja van fer pública en el mes d'abril?

¿Vosté no passa vergonya? ¿Vosté no s'adona que està fent el ridícul? Ve ací en el mes de febrer i anuncia un portal de transparència. En el mes de març diu que estarà en abril. En abril, no està; en maig, tampoc i, finalment, en juny, fa un acte solemne en el palau de La Generalitat, amb tots els mitjans de comunicació... ¡i no funciona! És que no funciona la pàgina, no té pràcticament informació. És pura propaganda.

Vosté, entra en la pàgina web i el primer que se troba és una cita d'Alberto Fabra. No sé si es pensa vosté que és Martin Luther King, o Mahatma Gandhi, o Bertolt Brecht. I, després, tres fotos donant-li la mà a xiquets i a jubilats. Però vosté, ¿què es pensa? ¿Que som tontos?

Este no és un portal de transparència. És un portal de la incompetència que estan demostrant vostés dia a dia.

I el criteri més important, l'ètica. Jo li preguntava per la seua conducta personal, perquè moltes vegades no és tan important allò quantitatiu com allò qualitatiu, saber si els governants tenen clara la línia divisòria entre allò públic i allò privat.

I ens hem trobat notícies desagradables per als valencians. «Vitamines para Alberto Fabra». Perquè sembla que vosté carregava la compra de pròpolis. «Fabra hizo desplazar más de setecientos kilómetros su coche oficial para ir a una cena privada». I ens preocupa, i ens preocupa moltíssim que vosté pense que pot pagar-se les vitamines, que pot utilitzar el cotxe per a anar-se'n de festa, perquè es comença per ahí, s'acaba pagant nits d'hotel i, finalment, una campanya electoral amb fons públics.

Nosaltres vam preguntar-li el 28 de març si utilitza el president el cotxe oficial i els serveis de conductor i escorta en les seues activitats privades. I la resposta no diu que no, no diu que no. Simplement diu que ho utilitza en l'exercici de les seues funcions.

Però jo li torne a preguntar: quan vosté se'n va de festa, quan vosté se'n va de vacances, quan vosté se'n va amb els seus amics, ¿utilitza el xòfer i el cotxe oficial? Responga i deprenca de Pepe Mujica, que demostra que en els xicotets gestos es veu la talla dels polítics.

El senyor president:

Vaja conclouent, moltes gràcies. *(Aplaudiments)*
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Señor Blanco, escuchándole, la verdad es que estoy muy satisfecho de la sanidad pública valenciana. Porque si su síndica no ha venido en un mes a ninguno de los actos ni a ninguna de las comisiones que tenía establecida, será porque le están haciendo tratamientos, con lo cual creo que pone de manifiesto el alto de nivel de prestación de servicios que hacemos en nuestro sistema sanitario. *(Remors i aplaudiments)*

El senyor president:

Señores diputados.

El senyor president del Consell:

Fíjese... fíjese...
Mire, claro...

El senyor president:

¡Señor Moreno! ¡Por favor!

El senyor president del Consell:

Claro que estamos atendiendo con criterios de responsabilidad lo que es el gasto en la administración. Por lo que veo, bastante con más criterio que lo que puedan hacer ustedes.

Pero mire, en políticas de bienestar social, intentando atender a las personas más necesitadas, en un momento y una coyuntura económica muy difícil, donde nos hemos encontrado que los ingresos han caído en picado y había que atender básicamente lo que era la responsabilidad hacia a las personas, tanto a educación, sanidad y políticas sociales.

Y, mire, le voy a hacer también un anuncio. Vamos a reducir el copago de las personas usuarias de los centros ocupacionales o de día para que puedan tener en sus ingresos mensuales, siempre, 532 euros libres de lo que tenga que ser el copago. *(Aplaudiments)*

Y, además, aquellas personas que estén utilizando y sean usuarios de residencias cuenten con dinero en el bolsillo, una de las cantidades más altas que puedan tener en España, entre dos mil y tres mil euros al año.

En el ámbito educativo ya le he dicho lo que estamos haciendo, y esa es la gestión que estamos realizando en todos los centros de la Comunidad Valenciana.

En políticas económicas e industriales, empleo y turísticas, incrementar la competitividad y hacer que en esta comunidad cada mes se vaya creando empleo, aunque a usted no le preocupe mucho; en agricultura... en agricultura y agua, haciendo que pueda venir... haciendo que pueda venir lo que es esta agua tan necesaria para que uno de los sectores fundamentales de nuestra economía sigan generando riqueza y empleo; en política de infraestructuras, manteniéndolas y reivindicando aquellas que puedan generar también más riqueza, o en la protección del medio ambiente, tanto en los entornos protegidos, como también la prevención o la extinción de incendios.

Y, mire, sé que a usted le gusta buscar la anécdota. Usted no acaba de entender que cuando hay un acto que no aparece en la agenda, porque no es público, para que no vayan los medios de comunicación, no quiere decir que no sea bajo la responsabilidad que, como presidente de La Generalitat, pueda tener.

Y el tener unas reuniones con dos ministras del Gobierno de España me imagino que tiene la suficiente importancia para que las pueda hacer el presidente de La Generalitat. Y esa es la realidad, señor Blanco, lo que pasa es que a usted le gusta quedarse con aquello que pueda hacer ruido.

Y, desde luego, en temas tan importantes como es la gestión del dinero público, usted y su grupo no me han contestado más que con una evasiva de lo que está haciendo la síndica de su grupo, que desde hace un mes no aparece por estas Cortes, pero que sí que acude a manifestaciones y, en la campaña electoral, a todos los actos que hace su partido.

Hágaselo ver también, señor Blanco, porque lo que no pueden ustedes, desde luego, es darnos ni una sola lección de lo que tiene que ser la gestión adecuada de los recursos públicos dirigidos a las personas en eficacia y en eficiencia, que es lo que está haciendo el gobierno del Partido Popular tanto en la administración, como en todos aquellos sitios donde tenemos responsabilidades de gobierno en la Comunidad Valenciana. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias.
Señor Torró.

El senyor Torró Gil:

Gràcies, senyor president.

Una primera pregunta que se m'ocorre és saber en quin hospital està el senyor Camps i el tractament, perquè... (*aplaudiments*) en tant de temps que no ve per ací, i vostés no fan absolutament res. Ja podrien explicar-ho.

Li hem preguntat per Valmor, li hem preguntat per les sentències de la documentació, li hem preguntat pel portal de transparència, per la compra de vitamines, ¿i no ha contestat absolutament a res!

Li hem preguntat per l'ús del cotxe oficial i jo vaig a centrar-me en eixe tema. Vostés van dir que fa ús de la logística institucional que li correspon per raó del càrrec i en exercici de les seues funcions.

I jo, mire, supose que igual se'n recorda d'açò, ¿val? El dia 24 del mes passat va estar en Alcoi, en la seu del PP, a veure la final de la Champions, ¿val?, la policia i tot, allí, escortant-lo. M'agradaria que ens explicara, ¿va fer ús del cotxe oficial per a desplaçar-se a Alcoi eixe dia? (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Agraïsc, senyor Torró, que vosté faça, per una vegada, i donant exemple a la resta, una pregunta concreta. I com vosté ha fet una pregunta concreta, jo li donaré una resposta concreta, i la resposta és: no.

Moltes gràcies. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyora López.

La senyora López Barceló:

Voy a otra pregunta concreta, se lo prometo.

Señor Fabra, a pesar de los esfuerzos económicos y propagandísticos que han invertido en el portal de transparencia, su puesta en escena ha sido un espectáculo ridículo, no solo porque el mismo día nadie pudiese acceder a la web, sino porque una vez que hemos logrado que funcione, se encuentra absolutamente incompleta. Pero no solo ha sido un espectáculo ridículo por esto, sino que, ese mismo día, Esquerra Unida anunciaba la quinta sentencia que el TSJ ha fallado a nuestro favor debido a su falta de transparencia.

Acumulan ya 15 sentencias desfavorables por denegarnos información a la oposición.

Señor Fabra, ¿es usted consciente de la cantidad de trabajo invertido por la abogacía de La Generalitat con nuestros fondos públicos para defenderles del incumplimiento de sus obligaciones?

Señor Fabra, ¿cuánto nos ha costado ya a la sociedad valenciana pagar las condenas a las sentencias favorables a la oposición porque ustedes no cumplen con su obligación de transparencia? (*Applaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

(*Inoïble*) ... ben concreta.

Miren, ha costat moltíssim menys, moltíssim menys que els recursos, les hores i els diners que han de destinar els funcionaris de l'administració de La Generalitat per a contestar totes les preguntes i entregar tota la documentació que els he dit abans.

Moltes gràcies. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Proposició no de llei, de tramitació especial d'urgència, sobre la fixació d'un calendari de pagaments per a tot el deute que La Generalitat té acumulat i contret amb els ajuntaments, presentada pels Grup Parlamentari Socialista (RE número 73.565, BOC número 221)

El senyor president:

Quint punt de l'ordre del dia: presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la fixació d'un calendari de pagaments per a tot el deute que La Generalitat té acumulat amb els ajuntaments, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Per a la presentació i defensa de la proposició no de llei i de l'esmena té la paraula el representant del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre diputat senyor Óscar Tena.

Señores diputados, por favor, si tienen ustedes que abandonar la sala..., si son tan amables.

Muy bien, cuando usted quiera.

El senyor Tena García:

Molt bon dia.

Lamente l'espantada perquè és un tema realment interessant, ¿eh?, el que els passe als ajuntaments (*aplaudiments*), però, bé, agraiisc que no..., ¿sí? Bé, doncs, anem a parlar d'una cosa important, encara que parega que no.

Senyories, volvemos a solicitar en esta proposición no de ley algo tan elemental como es que el gobierno valenciano adquiera un compromiso –ya de una vez– firme con los ayuntamientos de esa comunidad. Pedimos dos cosas básicas, dos acuerdos que nadie en su sano juicio negaría para aliviar la difícil situación del municipalismo valenciano.

Primero, que de una vez por todas se establezca un calendario de pagos con los ayuntamientos para saldar la deuda de más de mil millones de euros de un gobierno insolvente, ausente e insolvente y que no es capaz de pagar lo que adeuda desde hace ya más de cinco años.

Sería inmoral que, por tercera vez, la mayoría del Partido Popular negara a los ayuntamientos lo que les corresponde, sería miserable que, una vez más, antepongan los intereses de su partido y las instrucciones que reciben desde Madrid al interés de los ciudadanos, sería incalificable que den la espalda a más de quinientos municipios que no tienen la culpa de haber estado gobernados por un atajo de irresponsables derrochadores, temerarios, negligentes, incapaces, insensatos y en más de un caso, lamentablemente, delincuentes. Actitudes que nos han